

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het vierde gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 3 - 7 oktober 2011**

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- Prenatale selectie in functie van het geslacht (Aanbeveling 1979 en Resolutie 1829)
- Aanvraag van het statuut van Partner voor de democratie bij de Parlementaire Assemblée door de Palestijnse Nationale Raad (Resolutie 1830)
- De samenwerking tussen de Raad van Europa en de ontluikende democratieën in de Arabische wereld (Resolutie 1831)
- De nationale soevereiniteit en staatsvorming in het huidige internationaal recht: nood aan verduidelijking (Resolutie 1832)
- De activiteiten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) in 2010-2011 (Resolutie 1833)
- Bestrijden van “afbeeldingen van kindermisbruik” door een geëngageerde, multidisciplinaire en internationaal gecoördineerde actie (Aanbeveling 1980 en Resolutie 1834)
- Gewelddadige en extreme pornografie (Aanbeveling 1981 en Resolutie 1835)
- De gevolgen van het Verdrag van Lissabon voor de Raad van Europa (Aanbeveling 1982 en Resolutie 1836)
- De werking van de democratische instellingen in Armenië (Resolutie 1837)
- Misbruik van het staatsgeheim en de nationale veiligheid: belemmeringen voor het rechterlijk en parlementair toezicht van mensenrechtenschendingen (Aanbeveling 1983 en Resolutie 1838)
- De politieke situatie in de Balkan (Resolutie 1839)
- Mensenrechten en de strijd tegen het terrorisme (Resolutie 1840)
- Wijziging van verschillende bepalingen in het Reglement van de Assemblée - Toepassing van Resolutie 1822 (2011) over de hervorming van de Parlementaire Assemblée (Resolutie 1841)
- Taken van de commissies van de Assemblée - Toepassing van Resolutie 1822 (2011) (Resolutie 1842)
- De bescherming van het privéleven en persoonsgegevens op internet en online media (Aanbeveling 1984 en Resolutie 1843)
- Illegale migrantenkinderen zonder papieren: reden tot verontrusting (Aanbeveling 1985)

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblee:

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquellaine (MR)
De h. Piet De Bruyn (N-VA)
De h. Armand De Decker (MR)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA)
De h. Philippe Mahoux (PS)
De h. Patrick Moriau (PS), Voorzitter
De h. Stefaan Vercamer (CD&V)

Plaatsvervangers

De h. Guy Coëme (PS)
Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Ludo Sannen (sp.a)

De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblee toegesproken:

- De h. Kostyantyn Gryshchenko, minister van Buitenlandse zaken van Oekraïne, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Mahmoud Abbas, President van de Palestijnse Nationale Autoriteit
- De h. Salim Zanon, Voorzitter van de Palestijnse Nationale Raad
- De h. Angel Gurría, Secretaris-generaal van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO)
- Mevr. Najat Maalla M'jid, Bijzondere verslaggever van de Verenigde Naties voor kinderverkoop, -prostitutie en -pornografie

* * * * *

Prenatale selectie in functie van het geslacht (Resolutie 1829 en aanbeveling 1979)

De Assemblee stelt vast dat geslachtsselectie een groot probleem is in bepaalde Aziatische landen, waar er sinds decennia sprake is van het plegen van selectieve abortus ten nadele van meisjes en het vermoorden van pasgeboren meisjesbaby's. Er zijn evenwel aanwijzingen dat prenatale selectie op grond van het geslacht ook voorkomt in Lidstaten van de Raad van Europa, zoals Albanië, Armenië, Azerbeidzjan of nog Georgië.

De Assemblee veroordeelt de praktijk van prenatale selectie in functie van het geslacht als een fenomeen dat zijn oorsprong vindt in een cultuur van ongelijkheid gebaseerd op het geslacht en dat het klimaat van geweld ten opzichte van vrouwen in de hand werkt. Zij vestigt de aandacht op de sociale gevolgen van het fenomeen, zoals demografische onevenwichten, een stijging van de criminaliteit en onveiligheid en een verhoogd risico op mensenrechtenschendingen zoals mensenhandel voor huwelijken of seksuele uitbuiting.

De Assemblee nodigt de Lidstaten van de Raad van Europa uit om wetgevende maatregelen in te voeren om geslachtsselectie in het kader van kunstmatige voortplantingstechnologieën en legale

abortus te verbieden, behalve indien het gerechtvaardigd is om ernstige erfelijke ziekten te voorkomen.

De Lidstaten zouden ook richtlijnen moeten laten opstellen voor het medisch korps waarin zij gevraagd worden om de informatie betreffende het geslacht van de foetus steeds op een positieve wijze over te brengen, wat ook het geslacht is.

Bovendien worden de regeringen van de vier hogergenoemde landen uitgenodigd om na te gaan welke de oorzaken zijn van de asymmetrische geslachtsverhoudingen bij de geboorte, om betrouwbare gegevens over geslachtsverhoudingen bij de geboorte in te zamelen en om de vorming van het medisch korps ter zake aan te moedigen.

In zijn tussenkomst drukt *senator Philippe Mahoux* op het gelijkheidsbeginsel en, meer in het bijzonder, op de gelijkheid tussen mannen en vrouwen, dat een basisbeginsel is voor de Raad van Europa. Elke vorm van selectie die dat beginsel met de voeten treedt, moet dan ook bestreden worden. Wat in het algemeen de problematiek van de geboorten betreft, meent spreker dat er een onderscheid gemaakt moet worden tussen twee elementen: enerzijds, de kunstmatige voortplanting en, anderzijds, de periode na de conceptie. In beide gevallen moet discriminatie tegengegaan worden. Inzake de kunstmatige voortplanting is het duidelijk dat elke vorm van selectie gericht op een geslachtskeuze verboden moet worden, behalve indien het gebeurt om ernstige erfelijke ziekten te voorkomen. Dat werd reeds vastgelegd in een aantal wetgevingen, zoals trouwens ook de pre-implantatie diagnose gericht op rasverbetering. Er moet aan herinnerd worden dat de commercialisering van dergelijke praktijken ook verboden moet worden. Volgens hem is het evident dat er een controle moet komen op de praktijken waarbij er in bepaalde Lidstaten van de Raad van Europa een geslachtsselectie gebeurt na de conceptie.

Spreker onderstreept dat de commissie gelijke kansen voor mannen en vrouwen zo wijs geweest is om te voorzien dat, wanneer de familie inlichtingen wil over het geslacht van het embryo, het betrokken personeel moet wijzen op het belang van de gelijkheid tussen mannen en vrouwen en op de waarde van het embryo, wat ook het geslacht is.

* * * * *

Aanvraag van het statuut van Partner voor de democratie bij de Parlementaire Assemblée door de Palestijnse Nationale Raad (Resolutie 1830)

In haar resolutie spreekt de Assemblée zich uit voor de toekenning van het statuut van “Partner voor de democratie” aan de Palestijnse Nationale Raad, die uitgenodigd zal worden om een delegatie samen te stellen van drie effectieve leden en drie plaatsvervangers.

In juni 2011 was het Parlement van Marokko het eerste parlement dat aanspraak kon maken op het nieuwe statuut, dat in 2010 werd uitgewerkt om de institutionele samenwerking te versterken met parlementen van niet-Lidstaten uit aangrenzende regio’s die gebruik wensen te maken van de knowhow van de Assemblée en deel willen nemen aan het politieke debat over gemeenschappelijke, grensoverschrijdende uitdagingen.

De Assemblée meent dat de toenadering tot de Raad van Europa een aansporing vormt om de ontwikkeling van de democratie, de rechtsstaat en de bescherming van de mensenrechten in de Palestijnse Gebieden voort te zetten.

Nu de bevolkingen in verschillende Arabische en Mediterrane landen duidelijk politieke en sociale basisrechten nastreven, acht zij het belangrijk dat de Palestijnen, en ook hun ontluikende politieke instellingen, de ingeslagen weg naar democratische transformatie blijven volgen.

In de resolutie stelt de Assemblee een lijst op van enkele prangende vraagstukken die voor haar essentieel zijn: het afronden van de onderhandelingen voor de vorming van een nationale eenheidsregering, de organisatie van presidents- en wetgevende verkiezingen uiterlijk in 2012, de erkenning van het bestaansrecht van Israël, het afzweren van geweld en terrorisme, de afschaffing van de doodstraf, ...

Binnen twee jaar zal de Assemblee de balans opmaken van de geboekte vooruitgang.

* * * * *

De samenwerking tussen de Raad van Europa en de ontluikende democratieën in de Arabische wereld (Resolutie 1831)

De Assemblee is tevreden met het ontluiken van meer democratische regimes in de Arabische wereld ten gevolge van opmerkelijke politieke omwentelingen, beter bekend als de “Arabische lente”.

De Assemblee maakt van de gelegenheid gebruik een oproep te richten tot de leden van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties - vooral tot de Lidstaten van de Raad van Europa - om de officiële Palestijnse aanvraag om volwaardig lid te worden van de Verenigde Naties ten volle te steunen. Zij meent dat de oplossing van de belangrijkste aanhoudende conflicten in de regio een goede zaak zou zijn voor de stabiliteit in de Arabische wereld die democratie nastreeft. Zij richt zich met name tot Israël en Palestina om de kansen die de Arabische revolutie biedt aan te grijpen om de vredesonderhandelingen nieuw leven in te blazen.

De Assemblee vraagt de overheden van de Arabische buurlanden van Europa die de weg naar de democratie zijn ingeslagen, om hun samenwerking met de Raad van Europa te verstevigen, zodat de Organisatie haar knowhow op het vlak van democratische overgang ten dienste kan stellen van die landen.

Zij nodigt hen uit om zich te richten naar de verdragsnormen van de Raad van Europa inzake mensenrechten en om, meer in het bijzonder, de doodstraf af te schaffen.

De Assemblee neemt zich voor om de politieke evolutie in elk van de Arabische buurlanden van Europa nauwlettend op te volgen, en om haar samenwerking te versterken met de parlementen van die landen, meer bepaald in het kader van het recente statuut van “Partner voor de democratie”.

* * * * *

De nationale soevereiniteit en staatsvorming in het huidige internationaal recht: nood aan verduidelijking (Resolutie 1832)

De Assemblee stelt vast dat een aantal territoriale eenheden in Lidstaten van de Raad van Europa als onafhankelijke staten erkend willen worden. In het kader van het huidige internationaal recht blijft de kwestie van de constitutieve criteria voor staatsvorming evenwel een twistpunt.

Het ontbreken van een duidelijke definitie ter zake heeft het ontstaan van vele afscheidingsbewegingen in de hand gewerkt, hetgeen een bedreiging vormt voor de vrede en de stabiliteit. Zij merkt ook op dat de begrippen nationale soevereiniteit en staatsvorming de laatste jaren een evolutie ondergaan hebben. Een multilaterale aanpak van de “verantwoordelijkheid om te beschermen” stelt zich in de plaats van willekeurige unilaterale interventies en van het systeem van bilaterale waarborgen. Bovendien hebben de Europese integratie en samenwerking geleid tot het vrijwillig opgeven van bepaalde aspecten van de nationale soevereiniteit.

De Assemblee meent dat het recht op zelfbeschikking eerst en vooral toegepast moet worden via de bescherming van de minderheden, zoals bepaald in het Raamverdrag van de Raad van Europa voor de bescherming van de nationale minderheden. De Assemblee nodigt alle Lidstaten dan ook uit om geen erkenning of steun te geven aan feitelijke overheden van grondgebieden die zich onrechtmatig hebben afgescheurd en meer bepaald aan overheden die gesteund worden door een buitenlandse militaire interventie.

Zij stelt een grondig onderzoek voor van de constitutieve criteria voor staatsvorming, met inbegrip van de criteria die het ontstaan bekrachtigen van nieuwe Staten door rechtmatige afscheiding, in het kader van een opvolgingsconferentie van de werkzaamheden van de Internationale commissie voor interventie en soevereiniteit van Staten (ICISS).

In zijn interventie verklaart *volksvertegenwoordiger Patrick Moriau, verslaggever voor advies voor de commissie politieke zaken*, eerst en vooral dat we de dag van vandaag te maken hebben met het ontstaan van een nieuwe wereldorde op politiek, economisch, sociaal en cultureel vlak. De globalisering wijzigt op ingrijpende wijze onze gemeenschappelijke toekomst als burger van ons planetair dorp. In die context drukt spreker op de nood aan regulariseringsmechanismen, niet alleen op economisch vlak maar ook op het vlak van de internationale politieke relaties.

Spreker feliciteert de verslaggever voor zijn uitstekend verslag, en vraagt om het verslag te steunen. Hij gaat akkoord met de belangrijkste conclusies van de verslaggever volgens dewelke de doorslaggevende criteria voor het staatschap en de bescherming van de nationale soevereiniteit verduidelijkt en ten gronde bestudeerd moeten worden in het kader van een opvolgingsconferentie van de Internationale commissie voor interventie en soevereiniteit van Staten (ICISS). Hij wijst erop dat het conflict tussen het principe territoriale integriteit en dat van het zelfbeschikkingsrecht een blijvende bron van reële of virtuele spanningen. In dat soort conflicten spelen er elementen van recht, beleid, economie en identiteit mee. Er is dus nood aan een aanpak gericht op een zachte en diepgaande conflictpreventie. Spreker herinnert eraan dat de subcommissie voor conflictpreventie door dialoog en verzoening, opgericht door de Assemblee in januari 2010, nauwlettend zal toezien op virtuele of reële spannings- of conflictsituaties in de Lidstaten van de Raad van Europa om te bepalen welke de mogelijke inbreng van de Assemblee kan zijn.

* * * * *

De activiteiten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) in 2010-2011 (Resolutie 1833)

De uitgebreide Assemblee* is tevreden met de viering van de 50ste verjaardag van de OESO, die haar ontwikkelingsstrategie zou moeten toespitsen op duurzame en vernieuwende groeibronnen, degelijk bestuur en de inzet van nationale middelen voor ontwikkeling, met inbegrip van het stimuleren van de investeringen.

Tegenover een bescheiden groei, afgezwakte overheidsfinanciën en een blijvend hoge werkloosheid in vele Lidstaten, meent de Assemblee dat de aanpak van de werkloosheid een van de belangrijkste uitdagingen is waarmee de OESO-Lidstaten af te rekenen hebben. Zij nodigt de OESO uit om gepaste politieke richtlijnen uit te werken om te vermijden dat de hoge werkloosheid structureel wordt. Volgens de uitgebreide Assemblee moet er een juist evenwicht gevonden worden tussen de schuldvermindering en de inzet van uitgaven gericht op een economische relance en jobcreatie.

De uitgebreide Assemblee spoort de OESO aan om politieke antwoorden uit te werken voor de sociale onevenwichten die nog verergerd zijn door recessie, zoals meer bepaald de discriminatie en de loonongelijkheid. Zij vraagt daarom aan de OESO om zich meer in te zetten voor het sociale beleid.

De uitgebreide Assemblee onderstreept ook de noodzaak van een sterkere wetgeving inzake de operaties van financiële instellingen en van een reglementering van de financiële markten en de kapitaalstromen voor meer transparantie.

* Sinds 1962 fungeert de Assemblee als parlementair forum voor de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO), die 34 landen telt, en nodigt zij de parlementsleden uit van de OESO-Lidstaten die geen lid zijn van de Raad van Europa (Australië, Canada, Chili, Israël, Japan, Mexico, Nieuw-Zeeland, de Republiek Korea en de Verenigde Staten) en van het Europees Parlement, om samen een uitgebreid debat te houden over de OESO-activiteiten.

In zijn interventie spitst *volksvertegenwoordiger Patrick Moriau* zich toe op het economisch luik van het verslag. Na de crisis van 2008 en de terugkeer ervan dit jaar, toonde het speculatieve financieel kapitalisme zijn ware gelaat, dat absurd en meedogenloos is, want door zich op cynische wijze vast te klampen aan hun privileges, breken de financiële elites op korte termijn het systeem dat hen voedt. Volgens hem is er duidelijk sprake van een legitimiteitsconflict tussen de bevolking en de financiële markten, dat pas opgelost zal zijn wanneer de eerste opnieuw de controle over de tweede herwonnen zullen hebben. Om het hoofd te kunnen bieden aan de nieuwe uitdagingen van een losgeslagen en niet-geregelde mondialisering, drukt spreker erop dat men moet afstappen van de oude, nutteloze maatregelen. Hij meent dat het OESO-verslag te veel de nadruk legt op bezuinigingsmaatregelen. Tegenover bezuinigingen plaatst hij de logica van de rechtvaardige strengheid, die leidt tot een beleid om ongelijkheden weg te werken met het oog op een degelijke levenskwaliteit, inclusief een tewerkstelling verbonden aan een rechtvaardig loon. Spreker meent dan ook dat de OESO, vanuit haar prestigieuze rol, nieuwe antwoorden moet aanreiken aan de Staten, regeringen en parlementen: de splitsing tussen de investeringsbanken en de spaarbanken waardoor de banken opnieuw de echte motor worden van de economische activiteit en ontwikkeling, het verbod op een belasting op voedingsmiddelen, de invoering van een taks op financiële transacties, de oprichting van een openbaar Europees ratingbureau om het monopolie op te heffen van de drie bestaande bureau's die een rampzalige invloed hebben op de echte economie van de Lidstaten en hun financiering, ... Met al die maatregelen beoogt men een sterk symbool van solidariteit!

* * * * *

Bestrijden van “afbeeldingen van kindermisbruik” door een geëngageerde, multidisciplinaire en internationaal gecoördineerde actie (Resolutie 1834 en aanbeveling 1980)

De Assemblee meent dat “afbeeldingen van kindermisbruik” of “kinderpornografie” niet zomaar afbeeldingen zijn. Ook al maken de meeste afbeeldingen deel uit van een “virtuele wereld”, toch mag men niet vergeten dat elke afbeelding betekent dat er in het echte leven minstens een kind het slachtoffer werd van seksueel misbruik.

Afbeeldingen van kindermisbruik omvatten een heel reeks misdrijven gaande van werving, omkoping of handel in kinderen voor seksuele doeleinden over verschillende vormen van seksueel kindermisbruik tot de verspreiding, verzameling en raadpleging van afbeeldingen van het begane misbruik.

Het Verdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik (“Verdrag van Lanzarote”) vormt momenteel de meest volledige norm ter zake, samen met het Verdrag inzake cybercriminaliteit (“Verdrag van Boedapest”).

De Assemblee roept de Lidstaten dan ook op die verdragen te ondertekenen en te ratificeren en ze op een gecoördineerde wijze in praktijk te brengen.

In het licht van de omvang van die misdrijven in onze samenleving, nodigt de Assemblee de Lidstaten uit om doeltreffende maatregelen te nemen voor een sterke nationale wetgeving, de ontwikkeling van een doelgericht nationaal beleid in samenwerking met de privésector en voor een internationale uitwisseling en samenwerking.

De Lidstaten zouden dus ook het wetens toegang verschaffen tot kinderpornografie via informatie- en communicatietechnologie moeten bestraffen. Verder zouden zij de verplichting moeten voorzien om websites met een illegale inhoud te blokkeren, voor zover het niet mogelijk is ze onmiddellijk te doen verdwijnen.

* * * * *

Gewelddadige en extreme pornografie (Resolutie 1835 en aanbeveling 1981)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat pornografie een zeer winstgevende business is, waar een almaar stijgend aantal personen gebruik van maakt, met name door de gemakkelijke toegang via internet.

Volgens de Assemblee is de verhoogde toegankelijkheid van het brede publiek tot extreme en gewelddadige pornografie, met expliciete beelden van onderwerping, seksueel geweld, foltering, moord, necrofilie of zoölogie, zeer verontrustend te noemen.

De Assemblee waarschuwt voor het risico op banalisering door de continue blootstelling of verslaving aan pornografie, waarbij zij het gevaar onderstreept van een geleidelijke normenverlaging waardoor morele dwang en fysiek geweld, meer bepaald ten opzichte van vrouwen, als normaal wordt beschouwd.

In die context roept de Assemblee de Lidstaten op tot een resolute houding betreffende de te nemen maatregelen op het vlak van wetgeving en beleid, de bescherming van minderjarigen, onderzoek, en, tot slot, vorming en sensibilisering.

Zo nodigt de Assemblee de Lidstaten uit te zorgen voor een efficiënte toepassing van de geldende wetgeving inzake pornografische inhoud en wetenschappelijk onderzoek aan te moedigen om de impact van extreme en gewelddadige pornobeelden op de gebruiker te evalueren.

Verder wordt hen gevraagd om specifieke wetgevende maatregelen in te voeren om het bezit, de productie en de verspreiding van extreem gewelddadig pornomateriaal strafbaar te maken.

* * * * *

De gevolgen van het Verdrag van Lissabon voor de Raad van Europa (Resolutie 1836 en aanbeveling 1982)

De Assemblee bevestigt dat het partneriaat tussen de Raad van Europa en de EU op termijn zou moeten leiden tot een gemeenschappelijke ruimte voor de bescherming van de mensenrechten over het hele continent, hetgeen in het belang zou zijn van alle Europese burgers.

De Assemblee vraagt dan ook aan alle Europese parlementen en regeringen om alles in het werk te stellen voor de snelle afhandeling van het toetredingsverdrag van de EU tot het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Zij vraagt hen ook de toetreding te vergemakkelijken van de EU tot andere sleutelverdragen van de Raad van Europa en hun opvolgingsmechanismen als waarborg voor een samenhang van de normen en de opvolging van hun toepassing door de Lidstaten.

In die context meent zij dat de rol van de Raad van Europa als referentie op het vlak van mensenrechten, rechtsstaat en democratie meer ontwikkeld moet worden. Die rol moet ook erkend worden door alle EU-instellingen, vooral in de context van het EU-nabuurshipsbeleid met de landen die lid zijn van de Raad van Europa of er buurlanden van zijn, zoals de landen ten zuiden van de Middellandse Zee.

Bovendien wenst de Assemblee de samenwerking te versterken met het Europees Parlement, dat een medewetgever geworden is in sleutelactiviteiten die ook tot de bevoegdheidssfeer van de Raad van Europa behoren. De Assemblee wenst eveneens bij te dragen tot de daadwerkelijke versterking van de relaties tussen het Europees Parlement en de nationale parlementen van de EU-Lidstaten, vermits zij de leden van alle parlementen bijeenbrengt.

Tot slot onderstreept zij dat de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon de toetreding van de EU tot het Statuut van de Raad van Europa opnieuw in volle actualiteit plaatst.

* * * * *

De werking van de democratische instellingen in Armenië (Resolutie 1837)

De laatste algemene amnestie, de heropening van het onderzoek naar de tien overlijdens tijdens de gebeurtenissen van maart 2008 en de daarop volgende opstarting van een constructieve dialoog tussen de oppositie en de leidende coalitie, zijn voor de Assemblee duidelijke aanwijzingen dat het mogelijk is om definitief de gebeurtenissen van maart 2008 achter zich te laten. Toch blijft zij de naleving van de verplichtingen van Armenië op het vlak van mensenrechten en democratie nauwlettend opvolgen.

Zij eert de politieke wil van de overheden, en van alle politieke krachten, om een oplossing te vinden voor het probleem overeenkomstig de normen en aanbevelingen van de Raad van Europa. In de ogen van de Assemblee hebben de gebeurtenissen van 2008 en de ongunstige gevolgen ervan duidelijk de bakens uitgezet voor de prioriteiten van de democratische ontwikkeling van het land: de organisatie van wetgevende verkiezingen die echt democratisch te noemen zijn, de opkomst van een stevige, democratische en pluralistische politieke klasse die het volledige vertrouwen van de Armeense bevolking geniet, de uitwerking van een open en pluralistisch medialandschap, de hervorming van politie en justitie voor het waarborgen van een juridische onafhankelijkheid.

De Assemblee neemt zich voor om de in de resolutie vermelde prioriteiten zorgvuldig op te volgen, waarbij zij erop zal letten dat die prioriteiten niet leiden tot de uitholling van de andere verbintenissen en verplichtingen die Armenië bij de Raad van Europa is aangegaan.

* * * * *

Misbruik van het staatsgeheim en de nationale veiligheid: belemmeringen voor het parlementair en rechterlijk toezicht van mensenrechtenschendingen (Resolutie 1838 en aanbeveling 1983)

De Assemblee meent dat het parlementair en rechterlijk toezicht op de regering en haar ambtenaren van wezenlijk belang is voor een rechtsstaat en de democratie. Dat geldt eveneens en misschien wel vooral voor de inlichtingendiensten en de staatsveiligheid. Het bestaan van die bijzondere instanties mag niet in vraag gesteld worden, maar zij mogen wel geen “Staat in een Staat” worden die geen verantwoording verschuldigd zijn voor hun daden. Daardoor zou er een verontrustende cultuur van straffeloosheid ontstaan die de grondvesten van de democratische instellingen zou ondermijnen.

In hun strijd tegen het terrorisme roepen de regeringen alsmaar meer het “staatsgeheim” of de “staatsveiligheid” in om te vermijden dat hun daden aan een parlementair of rechterlijk toezicht onderworpen worden.

De Assemblee erkent de noodzaak voor de Staten van een efficiënte bescherming van de geheimen van de staatsveiligheid. Een Lidstaat mag evenwel het “staatsgeheim” en de “nationale veiligheid” niet inroepen om illegale activiteiten van ambtenaren toe te dekken.

De Assemblee nodigt de Lidstaten dan ook uit om de volgende procedures te herzien of, in voorkomend geval, in het leven te roepen:

- een efficiënt parlementair toezichtsmechanisme voor de geheime diensten, waarbij dat orgaan toegang krijgt tot de informatie die noodzakelijk is om zijn functie uit te oefenen;
- speciale procedures waardoor gevoelige, geheime informatie in strafrechtelijke of burgerlijke procedures aangaande activiteiten van de bijzondere diensten behandeld kunnen worden zonder gevaar voor de staatsveiligheid.

De Assemblee moedigt ook een verhoogde samenwerking aan tussen de geheime diensten van verschillende landen, hetgeen noodzakelijk is bij de aanpak van de georganiseerde misdaad, terrorisme, ...

* * * * *

De politieke situatie in de Balkan (Resolutie 1839)

Ondanks een algemene positieve evaluatie van de situatie in de Balkan, stelt de Assemblee vast dat de recente toename van de spanningen en van de politieke impasse in bepaalde delen van de regio de ongerustheid hebben doen oplaaien.

In haar resolutie stelt de Assemblee een aantal maatregelen voor om de opflakking van de spanningen in Noord-Kosovo tegen te gaan, een einde te stellen aan de politieke impasse in Bosnië-Herzegovina en de situatie in Albanië te verbeteren.

De Assemblee beslist om de situatie in de westelijke Balkanlanden nauwgezet te blijven opvolgen, meer bepaald in Kosovo, Bosnië-Herzegovina en Albanië.

* * * * *

Mensenrechten en de strijd tegen het terrorisme (Resolutie 1840)

De Assemblee stelt vast dat terrorisme een rechtstreekse invloed heeft op de mensenrechten, met gevolgen voor de uitoefening van het recht op leven, het recht op vrijheid en de eerbiediging van de fysieke integriteit van personen, vooral van de slachtoffers van terrorisme. Terrorisme kan hele samenlevingen ondermijnen en ontwrichten, de vrede en veiligheid in het gedrang brengen en de economische en sociale ontwikkeling bedreigen. Terrorisme vormt een aantasting van de pijlers van de democratie en rechtsstaat waarop de eerbiediging van de mensenrechten berust.

De Assemblee meent dat de Staten de plicht hebben het leven van hun burgers en de integriteit van de Staat te beschermen en passende maatregelen moeten kunnen nemen in de strijd tegen het terrorisme. Het is evenwel niet noodzakelijk een compromis uit te werken tussen de mensenrechten en efficiënte stappen in de strijd tegen het terrorisme, vermits de wetgeving inzake mensenrechten reeds een afdoende bescherming biedt. Het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, alsook andere internationale instrumenten inzake mensenrechten, kan op een dusdanige wijze worden toegepast dat de Staten redelijke en evenredige maatregelen kunnen treffen voor de bescherming van de democratie en de rechtsstaat tegen de terroristische dreiging. De Assemblee meent dat het terrorisme bij voorrang behandeld moet worden door het strafrecht, waarin de waarborgen voor een rechtvaardig proces voldoende bescherming bieden voor het vermoeden van onschuld en het recht op vrijheid van elkeen. Preventieve administratieve dwangmaatregelen moeten beperkt zijn in de tijd en slechts in laatste instantie worden aangewend. Bovendien moeten zij onderworpen zijn aan strikte voorwaarden, zoals minimumvereisten inzake bewijs en afdoend rechterlijk of politiek toezicht, en moeten zij in overeenstemming zijn met hetgeen het internationaal recht vereist inzake mensenrechten.

* * * * *

Wijziging van verschillende bepalingen in het Reglement van de Assemblee - Toepassing van Resolutie 1822 (2011) over de hervorming van de Parlementaire Assemblee (Resolutie 1841)

Bevoegdheden van de commissies van de Assemblee - Toepassing van de Resolutie 1822 (Resolutie 1842)

In het kader van het hervormingsproces dat werd opgestart door de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa in oktober 2009, voert de Assemblee een reeks maatregelen in voor een verhoogde politieke relevantie, doeltreffendheid en zichtbaarheid, een betere inzet en deelname van haar leden, en een rationeel gebruik van haar werkingsmiddelen.

In de aangenomen resoluties formuleert de Assemblee een hele reeks maatregelen die niet alleen een wijziging inhouden van haar praktijken, maar ook van haar werkmethoden en structuren. Die bepalingen zullen van kracht worden vanaf de winterzitting van januari 2012.

De Assemblee voert onder andere een wijziging in van de structuur van haar commissies, die erin bestaat de commissies economische zaken, sociale zaken en leefmilieu samen te smelten tot een enkele commissie voor sociale zaken, gezondheid en duurzame ontwikkeling. Verder worden de bevoegdheden op evenredige wijze verdeeld over de acht resterende algemene commissies:

1. politieke zaken en democratie
2. juridische zaken en mensenrechten
3. sociale zaken, gezondheid en duurzame ontwikkeling
4. migratie, vluchtelingen en verplaatste personen
5. cultuur, wetenschap, onderwijs en media
6. gelijkheid en niet-discriminatie (met inbegrip van de minderheden)
7. opvolgingscommissie
8. reglement, immuniteiten en institutionele zaken (met inbegrip van het budget)

* * * * *

De bescherming van het privéleven en de persoonsgegevens op internet en online media (Resolutie 1843 en aanbeveling 1984)

De Assemblee stelt met verontrusting vast dat de digitalisering van informatie tot mogelijkheden leidt die tot nu toe ondenkbaar waren voor het identificeren van individuen dankzij hun gegevens. Die gegevens worden verwerkt door steeds meer openbare en privé-instanties over heel de wereld. De individuen laten sporen na van hun identiteit door gebruik te maken van de informatie- en communicatietechnologie (ICT). Het opstellen van gebruikersprofielen op internet is een wijdverspreid fenomeen geworden.

De Assemblee maakt zich ongerust door die ontwikkeling die het recht op privacy en de gegevensbescherming op de helling zet. In een democratische rechtsstaat mag de cyberruimte vanuit juridisch oogpunt niet beschouwd worden als een rechteloze ruimte.

Zij herinnert eraan dat het basisrecht van elkeen inzake de eerbiediging van zijn privé/ gezinsleven en van woning en briefwisseling, zoals bepaald in artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, ook de bescherming van persoonsgegevens inhoudt. Bovendien vereist het Verdrag voor de bescherming van personen ten opzichte van geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens (Verdrag nr. 108), dat die gegevens op een eerlijke en veilige manier verwerkt worden en voor duidelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden opgeslagen worden. Dat verdrag erkent tevens het recht van elkeen om de persoonsgegevens verwerkt door derden te kennen, te raadplegen en te wijzigen en om persoonsgegevens te schrappen indien zij zonder toestemming verwerkt werden.

In haar aanbeveling vraagt de Assemblee om binnen het kader van het Verdrag nr. 108 een actieplan uit te werken voor de bevordering van gemeenschappelijke juridische normen om de bescherming te waarborgen van het privéleven en persoonsgegevens in netwerken en diensten die werden opgericht op basis van ICT.

* * * * *

Migrantenkinderen zonder papieren: reden tot verontrusting (Aanbeveling 1985)

De Assemblee benadrukt dat migrantenkinderen zonder papieren kwetsbaar zijn in drie opzichten: als migranten, als personen zonder papieren en als kinderen.

Een kind is eerst en vooral een kind en pas in tweede instantie een migrant. Dat principe, gekoppeld aan de noodzaak om rekening te houden met het belang van het kind en de verplichting kinderen op een voet van gelijkheid te behandelen, zou het uitgangspunt moeten vormen van elke discussie over migrantenkinderen zonder papieren.

De Assemblee is ten eerste verontrust door het ontbreken van een interne wetgeving en richtbeginselen over kinderrechten op nationaal vlak. Zij is ook ongerust over de uiteenlopende manieren van aanpak in de Lidstaten van de Raad van Europa, zowel op wetgevend vlak als in de praktijk. Zij meent dat alle Lidstaten over een stevige wetgevende basis moeten beschikken voor de aanpak van de rechten van personen die behoren tot die kwetsbare groep.

De Assemblee nodigt de Lidstaten uit om hun wetgeving en praktijken te herzien, om ervoor te zorgen dat die kinderen kunnen genieten van de rechten en de bescherming die het internationaal recht hen biedt. Zo schuift zij vijf domeinen naar voren waar de rechten van migrantenkinderen zonder papieren verduidelijkt en versterkt moeten worden, te weten onderwijs, gezondheidszorgen, huisvesting, retentie en arbeidsuitbuiting.

* * * * *